

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/167/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2224010868
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2224010868.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Juraja Dziake v trestnej veci obžalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 0T/96/2024-119 zo dňa 09.10.2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.09.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. D. XXX/XX, C. D., prechodne bytom – adresa na doručovanie písomností: F. E. G. XXX,

u k l a d á :

Podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia ukladá obmedzenia a povinnosti:

- zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok
- príkaz podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, všetko so zameraním na požívanie alkoholu.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 (šesť) rokov.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/96/2024-119 zo dňa 09.10.2024 bola obžalovaná A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. D. XXX/XX, C. D., prechodne bytom

F. E. G. XXX, uznaná vinnou zo spáchania prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustila na tom skutkovom základe,

že

dňa 28. augusta 2024 o 19:30 hod. v obci F. E. G. v okrese Dunajská Streda, po miestnej komunikácii, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, viedla svoje osobné motorové vozidlo továrenskej značky Ford Kuga, bielej farby s evidenčným číslom C., kde počas cúvania spreď svojho rodinného domu v dôsledku nevenovania sa plne vedeniu vozidla, narazila do rohu vedľajšieho rodinného domu č. XXX, ktorého majiteľom je H. A. a do tam zaparkovaného osobného motorového vozidla, továrenskej značky Citroen C3 s evidenčným číslom C., ktorého majiteľkou je I. D., pričom po zrážke svoje auto zaparkovala pred svoj dom, a po príchode dopravnej polície bola kontrolovaná počas policajnej kontroly o 20:19 hod. sa podrobila dychovej skúške elektronickým meračom Dräger Alcotest 7510, výrobného čísla: ARMF-0420, ktorým jej bola nameraná hodnota 1,39 mg/1 alkoholu v dychu, čo činí 2,90 ‰ (promile) alkoholu v dychu, pričom bolo zistené, že svoje motorové vozidlo viedla napriek tomu, že bola trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 27.06.2023 pod spisovou značkou OT/83/2023, právoplatným dňa 27.06.2023, uznaná vinnou z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona,

Okresný súd za tento skutok uložil obžalovanej podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložil obžalovanej aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 (šesť) rokov.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 119-124.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podala odvolanie obžalovaná a jej obhajca, ktoré písomne odôvodnili na č.l. 133.

Obžalovaná v odvolaní podanom prostredníctvom svojho obhajcu namietala voči výške uloženého trestu, má za to, že v predmetnej veci neboli splnené podmienky pre uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Uložený trest je pre obžalovanú nespravodlivý a neprimerane prísny. Obžalovaná nerozporuje, že sadla za volant, má však za to, že v predmetnej veci je nutné zohľadniť aj individuálne okolnosti prípadu. Išla vozidlo preparkovať na výzvu robotníkov, v žiadnom prípade nemala v úmysle vozidlo šoférovať v premávke. Ku skutku sa priznala, pričom sa o náhradu škody. Pre problémy s alkoholom navštevuje skupinu anonymných alkoholikov, po skutku sa dobrovoľne podrobila ústavnej psychiatrickej liečbe, dlhodobo sa vyhýbala požívaniu alkoholu. Uloženie nepodmienečného trestu bude pre obžalovanú predstavovať neprimerane vysokú ujmu, ktorá sa miňa účelu trestu, ktorá bude mať pre obžalovanú devastačné následky. Obžalovaná má za to, že v jej prípade boli splnené podmienky pre uloženie podmienečného trestu odňatia slobody, a tiež mal súd skúmať tzv. materiálny korektív. Navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové rozhodnutie, alternatívne aby vo veci sám rozhodol tak, že obžalovanej uloží alternatívny trest.

Vyjadrenie k odvolaniu obžalovanej nebolo podané.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 09.09.2025 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovanej a jej obhajcu. Obžalovaná s obhajcom zotrvali na podanom odvolaní, dôvody odvolania nežiadali zmeniť ani doplniť. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovanej a prípsmi obhajcu doručenými súdu, odpisom z registra trestov na obžalovanú, príslušnými lustráciami na osobu obžalovanej ako aj podstatným obsahom spisu. Obžalovaná v rámci výsluchu odvolacím súdom uviedla, že od kedy bola na liečení, nepožíva alkohol. Pravidelne chodí do resocializačného zariadenia, pričom navštevuje viaceré zariadenia napr. v Trnave, Prednej Hore, Pezinku. Pracuje v kasíne s mesačným príjmom 1.000,-Eur, vyživovaciu povinnosť nemá. Procesné strany po doplnení dokazovania nemali žiadne pripomienky k oboznamovanému obsahu spisového materiálu, ani návrhy na doplnenie dokazovania. Zástupkyňa krajskej prokuratúry uviedla,

že v prípade obžalovanej nešlo o ojedinelý exces, ide o špeciálnu recidívu, uložený trest považuje za zákonný a správny, preto navrhla odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovanej sa pridržiaval odvolacej argumentácie ako aj odvolacieho návrhu. Obhajca v predmetnej veci mal za to, že vidí priestor na uloženie podmieneného trestu odňatia slobody. V tomto prípade nešlo o bežnú premávku vozidlom, ku skutku došlo v tichej lokalite, obžalovaná priznala, že sadla do vozidla, aby ho preparkovala. Obžalovaná sa pridržiavala prednesu svojho obhajcu, svoj skutok oľutovala, chce zmeniť a pokračovať v inom životnom štýle, čo už aj robí.

Odvolací súd zistil, že odvolanie podala obžalovaná ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne odvolací súd preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresnej prokurátorky bolo čiastočne dôvodné a zároveň dospel k záveru, že napadnutým výrokom o treste bolo porušené ustanovenie Trestného zákona, i keď z iných, ako odvolaním namietaných dôvodov.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že odvolanie obžalovanej smerovalo výlučne voči výroku o treste, ktorý považovala za neprimerane prísny, až devastačný. Preto vzhľadom na obmedzený revízný princíp, a aj s ohľadom na vyhlásenie o vine obžalovanej na hlavnom pojednávaní, odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok výlučne v časti výroku o treste. Vina obžalovanej bola v konaní ustálená bez akýchkoľvek pochybností, a teda obžalovaná sa dopustila spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, za ktorý je možno páchatelovi uložiť trest odňatia slobody vo výmere 0-2 roky.

Odvolací súd preskúmajúc odvolacie námietky obžalovanej v kontexte úvah okresného súdu vo vzťahu k výroku o treste, konštatuje, že odvolanie obžalovanej je v plnom rozsahu dôvodné, nakoľko trest odňatia slobody za skutok, ktorého sa obžalovaná dopustila, s ohľadom na jej doterajší spôsob života, okolnosti skutku, jej postoj k spáchaniu trestného činu možno považovať za neúmerne vzhľadom na charakter trestu, ale aj neúčelný, keď nesmeroval k posilneniu tých oblastí v správaní obžalovanej, ktoré mala oslabené a v dôsledku ktorých čin spáchala (užívanie alkoholu).

Pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatela a že sa ukladá v závislosti od závažnosti činu vyjadrenej stupňom jeho spoločenskej nebezpečnosti, ktorá je rozhodujúca pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery, pričom jeho prioritný účel sa dosahuje predovšetkým ukladaním trestov a ich výkonom. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. K naplneniu účelu trestu prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestov za spáchaný trestný čin. (porovnaj Nález ÚS SR sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012)

Odvolací súd poukazuje na to, že účel trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdov o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Netreba opomínať na to, že z požiadavky primeranosti trestu vyplýva, že uložený trest má byť úmerný škode, ktorú páchatel' trestným činom spôsobil a nemá neprimerane zasahovať do jeho práv. Trest odňatia slobody ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv jednotlivca nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženía všetkých okolností prípadu a pomerov páchatel'a, z čoho vyplýva akýkoľvek zákaz exemplárneho trestania. Trest rovnako nesmie predstavovať neprimerané inštitucionalizované násilie spoločnosti voči jednotlivcovi. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konania by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Spravodlivým môže byť vždy len primeraný trest. V prípade, ak bude trest ako odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestná činom, nedôjde k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie, a to bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na novelu Trestného zákona účinná od 06.08.2024 priniesla okrem iného zmenu aj v časti všeobecných zásad pre ukladanie trestu, keď zakotvuje zákaz ukladania krutých a neprimeraných sankcií a explicitné vyjadrenie princípu proporcionality, t.j. tam, kde postačí uloženie menej postihujúcej trestnej sankcie, nesmie byť uložená pre páchatel'a citeľnejšia sankcia. Páchatel'ovi nemožno v zmysle novely uložiť kruté a neprimerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť. Sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery (ustanovenia § 33a ods. 1 a 2 Trestného zákona). Tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaná viedla motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť, a to pod vplyvom alkoholu, kedy jej bezprostredne po skutku bola nameraná hodnota 1,39 mg/1 alkoholu v dychu, čo predstavuje 2,90 ‰ (promile). Rovnako bez pochyb bolo to, že obžalovaná už bola za totožné konanie odsúdená, a to trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 27.06.2023 pod spisovou značkou OT/83/2023, právoplatným dňa 27.06.2023, ktorým jej bol uložený podmienkový trest odňatia slobody, skúšobná doba v trvaní 1 rok (do 28.06.2024), ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na jeden rok, od výkonu zvyšku ktorého bolo po uplynutí polovice trestu upustené.

Odvolací súd však musí konštatovať, že okresný súd síce prihliadol na okolnosti skutku, avšak tie vyhodnotil jednostranne, a to výlučne v neprospech obžalovanej, opomínajúc pritom na aktuálne trendy presadzovania restoratívnej justície, o čom napokon svedčí aj samotná novela Trestného zákona, ktorej základnou ideou okrem iného bolo aj využívanie alternatívnych trestov pred trestnom odňatia slobody, ktorý má byť ukladaný len za spoločensky najzávažnejšie konanie, o ktoré však v tomto prípade nešlo.

Okrem ostatného odsúdenia v trestnej veci sp. zn. OT/83/2023 bolo potrebné zohľadniť jednak okolnosti skutku, a síce, obžalovaná skutočne nevedla vozidlo v premávke, nemala v úmysle ísť z miesta bydliska, išla preparkovať, nakoľko táto potreba vyvstala z uskutočňovania pozemných prác. Je pravdou, že v tomto prípade je irelevantné, či obžalovaná išla „iba“ preparkovať, alebo mala v úmysle ísť z miesta bydliska na iné miesto, odvolací súd však uveril je obhajobe v tom, že jej jediným úmyslom bolo preparkovanie na mieste, kde sa iní ľudia nezdržovali. Obžalovaná mala vedomosť o tom, aké následky môže mať opätovné vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu, aj napriek svoje indispozícií sadla za volant, spôsobila majetkovú škodu svojim susedom – poškodeným. Obžalovanej výrazným spôsobom poľahčovalo viacero skutočností, ktoré okresný súd nedostatočným spôsobom vyhodnotil a zohľadnil pri ukladaní trestu. Obžalovaná ihneď po skutku kontaktovala poškodených s návrhom na odškodnenie, za svoje konanie sa ospravedlnila. Skutok vysvetlila výnimočným požitím alkoholu v inkriminovaný deň. Po predchádzajúcom odsúdení sa podrobila liečbe závislosti od užívania alkoholu, dobrovoľne sa zúčastňovala sedení anonymných alkoholikov s cieľom riešenia problémov s užívaním alkoholu. Pred spáchaním skutku a aj v súčasnosti je obžalovaná riadne zamestnaná, a teda riadnym spôsobom si zabezpečuje zdroje svojej obživy, so susedmi poškodenými nemá konfliktné vzťahy, podľa čestných vyhlásení je vysoko pozitívne hodnotená osobami zo svojho osobného ako aj pracovného prostredia.

Odvolačný súd je presvedčený, že v prípade obžalovanej, s poukazom na druh trestnej činnosti, spoločenskú závažnosť, jej postoj k svojmu konaniu je možné zabezpečiť nápravu obžalovanej ako páchatel'a trestnej činnosti alternatívnym potrestaním, a to uložením podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom so skúšobnou dobou a uložením primeraných zákazov a príkazov. Odvolačný súd nevzhladol potrebu izolovať obžalovanú od spoločnosti, v ktorej je zjavne produktívna (riadne pracuje, zaobstarala si vlastné bývanie, ktoré si svojpomocne zveľaduje), práve naopak, obžalovanej je nutné dať šancu a pôsobiť na ňu práve v tej sfére, ktorá je jej zjavnou slabinou, a pre ktorú sa dopustila už druhýkrát spáchania trestného činu. Obžalovaná priznala niekdajší problém s užívaním alkoholu, k svojej závislosti sa postavila kriticky, pričom jej kritický postoj nevyplýva iba z verbálneho prejavu v tomto konaní, ale kopíruje aj jej aktívne prístupovanie k problému s užívaním alkoholu, keď nastúpila na dobrovoľnú liečbu, absolvovala posedenia anonymných alkoholikov, má cieľ svoj život sanovať a vyvarovať sa následkom, ktoré jej škodlivé užívanie alkoholu môže opätovne privodiť.

Odvolačný súd nezvolil metódu neprimeraného potrestania, ale spôsob potrestania, ktorým obžalovanej vytvorí priestor na jej nápravu, o ktorej nápravu sa bude musieť obžalovaná aktívne pričiniť a podieľať sa v pomerne dlhej dobe – počas skúšobnej doby v trvaní 3 rokov, v rámci ktorej bude monitorovaná dozorným mechanizmom probačného dohľadu a v rámci ktorej bude musieť dodržať podmienky probačného dohľadu, vrátane zákazu požívania alkoholických nápojov a príkaze opätovne sa podrobiť sa poradenstvu smerovanému k prevencii požívania alkoholu. Ponechanie obžalovanej na slobode nie je ani v rozpore so záujmami poškodených, ktorí potvrdili aktívny postoj obžalovanej k odstráneniu následkov spôsobenej škody a rovnako potvrdili, že s poškodenou nemajú žiadne konflikty, a táto vedie tichý život. Odvolačný súd má za to, že uložená ujma odsúdenej za spáchaný trestný čin v podobe trestu nemôže byť iba represívnou odplatou za spáchaný trestný čin, ale musí vytvárať predpoklady predovšetkým na zmiernenie následkov trestnej činnosti vo vzťahu k individuálne identifikovaným poškodeným, trvalú ochranu hodnôt chránených trestným právom a potencionálnych obetí odstránením páchatel'a vo forme individuálnej a generálnej prevencie, prevýchovou odsúdeného, ako aj narovnaním vzťahov medzi poškodeným a odsúdeným.

Z vyššie prezentovaných dôvodov odvolačný súd pristúpil k zmene uloženého trestu, uložil obžalovanej podmienený trest odňatia slobody dlhšieho trvania vo výmere 6 mesiacov, za súčasného sprísnenia a uloženia ochranného dohľadu po dobu 3 rokov s uložením príkazu a zákazu v zmysle výroku tohto rozsudku. Zároveň ponechal odsúdenej trest zákazu činnosti vo výmere 6 rokov.

Záverom odvolačný súd vo všeobecnosti pokiaľ ide o ukládanie trestných sankcií a časté favorizovanie nepodmieneného trestu odňatia slobody pre miernejšou formou potrestania, ktorá je v mnohých prípadoch efektívnejšia súdmi, poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý výslovne deklaroval „...bolo by žiaduce v záujme rešpektovania požiadavky primeranosti trestu, aby sa do budúca zákonodarca vysporiadal so všeobecne rozšírenou zjednodušenou mylnou predstavou, v zmysle ktorej prísne trestanie predstavuje zaručený recept na zníženie kriminality, pričom páchatel' by v podstate mal byť potrestaný nie ako občan majúci základné práva a slobody, ale ako nepriateľ spoločnosti. Je totiž neospravedliteľné, aby právo páchatel'a na primeraný trest zodpovedajúci jeho trestnému činu bolo obetované kolektívnemu spoločenskému záujmu bezpečnosti, pričom zahraničné kriminologické a penologické výskumy navyše celkom presvedčivo preukazujú, že neprimerané sprísňovanie trestnej represie, ktoré obvykle predstavuje produkt emocionálnej a populistickej trestnej politiky, neprispieva k dosiahnutiu žiadneho pozitívneho výsledku v podobe zníženej kriminality, ale jeho jediným preukázateľným efektom sú chronicky preplnené väznice a rastúci index väzenskej populácie. Zákonodarca ani v rámci boja s kriminalitou nesmie opúšťať základné dlhodobé konštanty moderného demokratického právneho štátu rešpektujúceho a chrániaceho základné ľudské práva a slobody (vrátane základných ľudských práv a slobôd páchatel'a trestného činu), a to predovšetkým požiadavku primeranosti, zásadu pomocnej úlohy trestného práva a poňatie trestného práva ako prostriedku utlmiť ratio, ako aj princíp humanity trestného práva.“ (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. U'S 106/2011 z 28. novembra 2012)

Z uvedeného nálezu možno konštatovať, že tak ako pri výkone väzby, tak aj pri výkone trestu, sa má uväznenie využiť len ako krajný prostriedok, tzv. princíp ultima ratio. V prípade odsúdených by mal súd najskôr dôkladne zvážiť či by nebolo vhodnejšie uloženie alternatívnych trestov, ktoré nemajú za následok uväznenie. Využívanie pozbavenia slobody ako opatrenia krajného prostriedku totižto vyplýva

aj z Odporúčania Rec (99)22 Výboru ministrov o preplnenosti väzníc a náraste väzenskej populácie a Biela kniha o preplnenosti väzníc z roku 2016.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a o treste následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozsudkom sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.